PETRUS LOMBARDUS

Frankreich, 13. Jh.

Seite 163r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26095
Copyright: Admont, Benediktinerstift

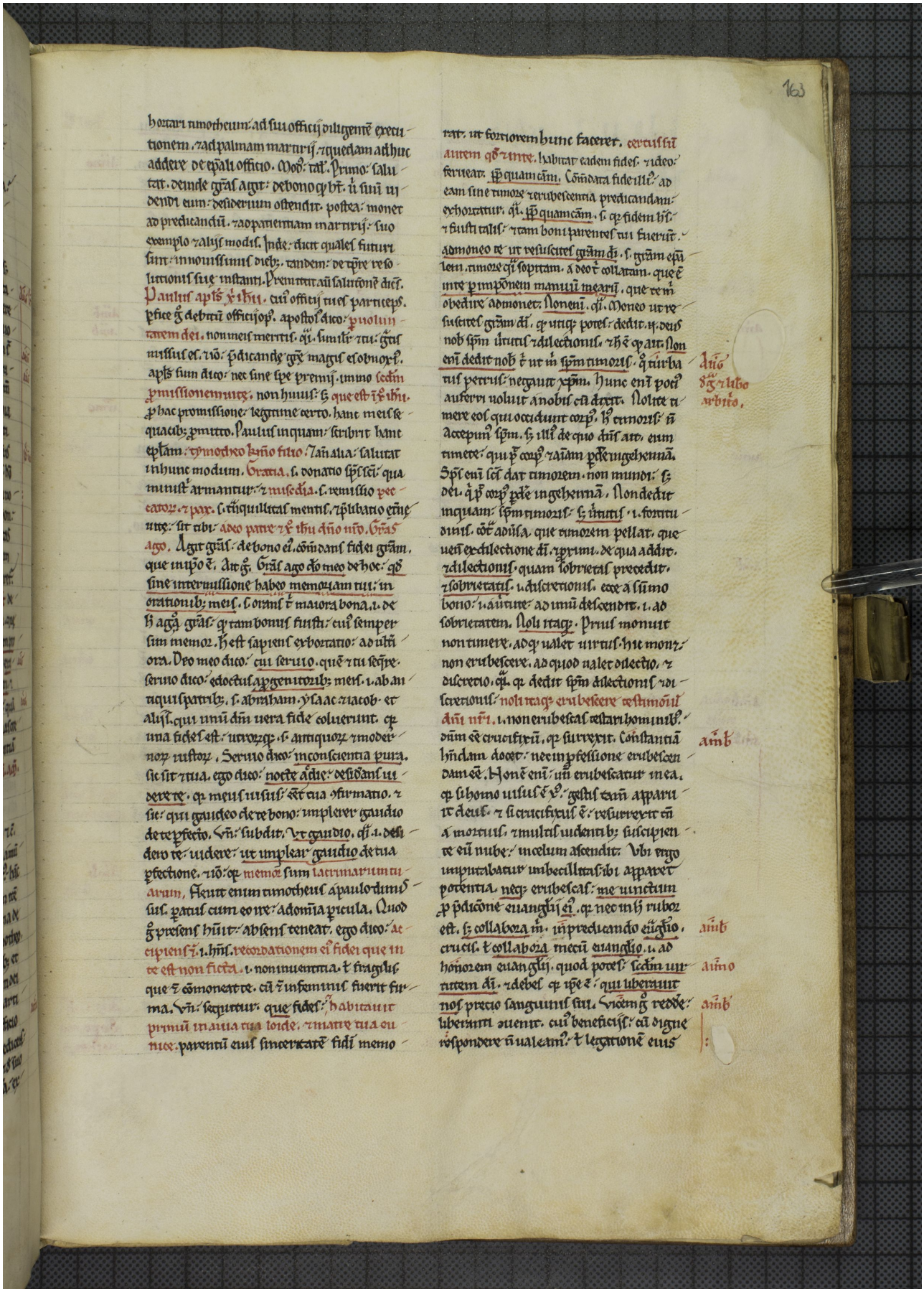

hortari timotheum ad suu officij diligentē execu-
tionem. ⁊ ad palmam martirij. ⁊ quedam ad hunc
addere de ēpali officio. Modō tal. Primo salu-
tat. deinde grāl agit: de bono q̄ bt. ū sinū ui-
dendi eum: desiderium ostendit: postea: moner
ad predicandū. ⁊ ad patientiam martirij: suo
exemplo ⁊ alijs modis. Inde: dicit quales futuri
sint: in nouissimis diebus. tandem: de tpe resō-
lutionis suē: instanti. Premittit aū salutōnē dicēs.
Paulus apls ẋ ihu. cui officij tuei particeps.
ptice q̄ debitū officijs. apostolō dico: p uolun-
tatem dei. non meis meritis. qui. similit ⁊ tu: gra
missus es. ro: p̄dicande gēs magis es obnoxi.
apls sum dico: nec sine spe premij. immo secūm
p missionem uitē. non huius: s: que est ī ihu.
p hac promissione: legitime certo. hanc meis se-
quacib: p mitto. Paulus inquam: scribit hanc
ēplam. timotheo luo filio. ⁊ aīa alia: salutat
in hunc modum. Gratia. s. donatio spīs scī qua
minus armamur: ⁊ misericordia. s. remissio pec-
catorū. ⁊ pax. s. tranquillitas mentis. ⁊ plibatio eiusdē
uitē: sit tibi: a deo patre ⁊ ihu dño nro. Grās
ago. Agit grās: de bono ei. cōmendans fidei grām.
que in po t. Aut g. Grās ago ego meo deo: q̄d
sine intermissione habeo memoriam tui: in
orationib: meis. s. oratis t maiora bona. i. de
his agō grās: q̄ tam bonus fuisti: cui semper
sim memor. Hi est sapiens exhortatio: ad ultū
ora. Deo meo dico: cui seruio. quē ⁊ tu sēpre
seruio dico: ex doctrina ꝓgenitorib: meis. i. ab an-
tiquis patribus. s. abraham. ysaac. iacob. et
alijs. qui unū dēm uera fide coluerunt. q̄
una fides est. utriusq̄. s. antiquorū ⁊ moderno-
rum iustorū. Seruio dico: in conscientia pura.
sic sit ⁊ tua. ego dico: nocte ac die: desiderans ui-
dere te. q̄ meus usus: est tua firmatio. ⁊
sic: qui gaudeo de te bono: impleter gaudio
de te perfecto. Vñ: subdit. Vt gaudio. s. i. desi-
dero te uidere: ut impleat gaudio de tua
perfectione. ro: q̄ memor sum lacrimarum tu-
arum. fleuit enim timotheus apaulo dum
sic. paul cum eo ire: ad omnia periculā. Quod
ḡ presens hūit: absens teneat. ego dico: ac-
cipiens ⁊. i. hūs. recordationem ei fidei que in
te est non ficta. i. non inuentina. t fragilis
que t cōmoneat te. cū ⁊ infirmitas fuerit fir-
ma. Vñ: sequitur: que fides: habitauit
primū in auia tua loide. ⁊ mate tua eu-
nice. parentū eius sinceritatē fidē memo-
rat. ut fortiorem hunc faceret. certus sū
autem q̄d ⁊ in te. habitat eadem fides. ⁊ ideo:
feruear. ꝓ quam cām. Cōmendata fide illi: ad
eam sine timore ⁊ erubescentia predicandam:
exhortatur. qui. ꝓ quam cām. s. q̄ fidem hi-
⁊ filisti talis: ⁊ tam boni parentes tui fuerūt.
admoneo te: ut resuscites grām dei. s. grām eā
lem. timore qui sopitam. a deo t collatam. que ē
inte p impositionem manuū mearū. que rem
obedire admonet: Noneni. qui. Moneo ut re-
suscites grām dei. q̄ uniq̄ potest: dedit. q. deus
nob spīm uirtutis ⁊ dilectionis. ⁊ hē q̄ aut. Non
enī dedit nob t ut in spīm timoris. q̄ turba
tus petrus: negauit xpīm. Hunc enī poti
auferri noluit a nobis ei dicit. Nolite u
mere eos qui occidunt corp. h timoris: ñ
accepim spīm. s: illi de quo dicis aut. eum
timere: qui p corp ⁊ aīam pdere in gehennā.
Spīs enī sci dat timorem. non mundi: s:
dei. q̄ p corp pdere in gehennā. Non dedit
inquam: spīm timoris: s: uirtutis. i. fortitu
dinis. cōt adūsa. que timorem pellat. que
uero ex dilectione dei. ꝓprium. de qua addit.
⁊ dilectionis. quam sobrietas precedit.
⁊ sobrietatis. i. discretionis. ecce a summo
bono: i. a uirtute. ad imū descendit. i. ad
sobrietatem. Noli ergo. Prius monuit
non timere. ad q̄ ualet uirtus. hic mon-
non erubescere. ad quod ualet dilectio. ⁊
discretio. cū. q. dedit spīm dilectionis ⁊ di-
scretionis. noli ergo erubescere testimoniū
dñi nri. i. non erubescas testari hominib:
dñm ē crucifixū. q̄ surrexit. Constantia
hūdam docet: nec in pessione erubescen
dam ēē. Hon ē enī: uū erubescatur in ea.
q̄ si homo uilis ē. q̄ si tam apparu
it deus. ⁊ si crucifixus ē: resurrexit cū
a mortuis. ⁊ multis uidentib: suscipien
te eū nube: in celum ascendit. Vbi ergo
impugnabatur imbecillitas: ibi apparet
potentia. neq̄ erubescas: me uinctum
p p̄dicōne euangelij ei. q̄ nec in ij rubo
est. s: collabora in. in predicando euangelio.
crucis. t collabora mecū euangelio. i. ad
honorem euangelij. quod potest: secūm iu-
stitiam dei. ⁊ debet. q̄ ipse t: qui liberauit
nos pretio sanguinis sui. Quem g̃ redde:
liberatis euenit. cui beneficiis: eū digne
respondere ñ ualeam: t legationē eius

dño ⁊ rubo arbusto.

amb

amb

amo

amb